

זוועה מאחורי הסורגים

המשך מעמוד 17) יקבע אם מצב בריאותו מאפשר להחזיק בכלא. תחילה התחמקו קציני המשטרה ממתן אפשרות כזו לרופא, בטענה: "אתם לא סימכים על הרופא שלנו" לבסוף, לאחר לחצים, הסכימו להחזיר לד"ר מרדכי רביד לבדוק את אלי בבית המעצר. וזהו התעודה שהוציא הד"ר רביד אחרי שבדק את אלי אבוטבול:

לני רופא במחלקה הפנימית בבית החור לים תל-השומר ומורה לרפואה פנימית ב"ב"ה"ס לרפואה של אוניברסיטת תל-אביב. מספר רשיוני 6724.

מרחב והצלוקתי, העלולים להסתיים במוות אם לא יטופלו מיד עם הופעתם.

● התפתחות דמומים נרפבים — כיוון שהחולה מקבל תרופות נגד קרישת דם ללא ביקורת מתאימה.

סכנות אלה הן ממשיות ולא תיאורטיות בלבד כיון ששכיחות סיבוכים-אלה בחולים מסוג זה גבוהה מאוד.

המסקנות: זהו חולה לב קשה, ה" דורש איון תרופתי עדין של פעולות ל" בו, מנוחה והשגחה רפואית קפדנית. תנאי המעצר גורמים להתגברות הכא" ביט, להתגברות איספיקת הלב ובמקרה

הרופא קבע: "תנאי המעצר עלולים להביא למות החולה!" אך איש לא התחשב בכך

של התפתחות אחד הסיבוכים שצויינו, עלולים להביא למות החולה לפני שתגיע אליו העזרה הרפואית הדרושה.

האסמכתאות לחוות דעת זו הן: א. בדיקת החולה, מר אבוטבול אלי, בן 45, בבית המעצר באב"כ"ב, ביום 1/10/70 באוקטובר 1970.

ב. עיון במיטמכים רפואיים משהותו ב"בית החולים תל-השומר בחודש ינואר 1970 (כולל דו"ח רפואי, צילומי רנטגן וא.ק.ג.).

ג. עיון בתעודות השיחרור מהד"ר ה" מיון של בתי החולים דונולו והרסה.

ד. עיון בתרשימי אלקטרוקארדיוגרם מ" רובים משנות מחלתו, שהראשון בהם בוצע באפריל 1965... ותרשימי א.ק.ג. שביצעתי בבית המעצר ביום בדיקת החולה.

משיחתי עם החולה ומן הכתוב בתעו" דות ובמיטמכים רפואיים מסתבר כדלקמן: זהו שנת 1965 היה אלי אבוטבול בריא ל" חלוטין. באותה שנה סבל מאוסס שריר ה" לב אשר ריתק אותו למיטתו במשך קרוב לשישה חודשים. מהתקף-לב זה לא החלים לחלוטין עד היום, כיון שהנוק אשר נגרם לשריר הלב היה כה נרחב — עד שאינו מאפשר פעולה תקינה של הלב.

הרופא המשטרה לא ידע

התעודה הרפואית שהוציא הד"ר מרדכי רביד לא הותירה מקום לספק: מצב בריאותו של אלי אבוטבול חמור ביותר ותנאי המעצר עלולים להביא למותו המידי.

ניתן היה לחשוב כי אחרי המצאת תעו" דה כזו של רופא מוסמך וידוע, ישנו ה" משטרה ושירותי בתי הסוהר את יחסם אל אלי אבוטבול. אלא שחוות הדעת הרפו" אית לא עשתה רושם על איש. לא על קציני המשטרה, לא על הסוהרים בבית הסוהר רמלה ואפילו לא על השופטים, בפניהם הוצגה בשעתו בקשה מחורשת ל" שיחרור בערבות.

קיימת נקודה חמורה עוד יותר. בשעת בדיקתו של אלי אבוטבול בבית המעצר באב"כ"ב, התקשר הד"ר רביד עם ה" רופא המשטרה של בית המעצר, הד"ר אוסטלר, כדי להחליף עמו אינפורמציה ל" גבי מצבו של אבוטבול. או הסתבר שהרו" פא המשטרה לא רק שלא ראה את רישו"

סכנות לא תיאורטיות

תב הד"ר רביד בהמשך חוות דעתו בדבר מצב בריאותו של אלי אבוטבול:

מאז תחילת מחלתו סבל אלי אבוטבול

"האויבים"

ויליאם זומר (מימין), שהיה צריך להיות, לפי גירסת המשטרה, קורבנו המיועד של אלי אבוטבול ואחד עמנהלי מועדון טיפא" גייס, שהאחסן זומר, שוב לגירסת המשטרה, ניסו לעשוק, בהלווייתו של אלי אבוטבול.

לעיתים קרובות מכאבים בחזה, הגוברים עם כל מאמץ קל או התרגשות. נוטל ב" קביעות תרופות שונות, שמגמתן להקטין את צריכת החמצן של שריר הלב ולמנוע קרישת דם. המצב אחרי אוטס שריר הלב חושף את החולה למספר סכנות:

● התפתחות איספיקת לב זוהרת ב" צורת בצקת ריאות הדרושה טיפול מ" יד, שאם לא כן חייב בסכנה.

● התפתחות הפרעות בקצב הלב על רקע הפרעות בהולכת גירויים בשריר ה"

סוף הדרך

ארוננו של אלי אבוטבול מורד אל תוך הקבר. הלווייתו של אלי, אשר נפטר בעת היותו במעצר בגלל יחסם המרושע של סוהריו, היתה הפגנת מחאה נגד יחס זה, כלפיו וכלפי רבים אחרים המצויים בבתי הסוהר.

בור שלושה ימים, בעת הדיון בבקשה, טען נציגי הפרקליטות כי לא הצליח להשיג חוות דעת רפואית נגדית, אך טען כי אין טעם בדיון מאחר וממילא אישפנו אלי ב" בית החולים אסף הרופא ומקבל את הטיפול הרוש לו.

"אין הוכחה שזה התקף לב טרי", אמר הפרקליט. "ולפיכך אין לראות בכך שינוי בנסיבות מעצרו של אלי אבוטבול".

ליט המדינה, מתוך הנחה שאלי יוסיף ל" הישאר בבית החולים ולקבל שם את ה" טיפול המתאים, עשו שלטונות בית הסוהר מעשה הגובל בהטעיית בית המשפט: למי חרת ההחלטה הם באו לבית החולים כדי להחזיר את אלי אבוטבול לכלא.

רשעות זדונית

יום השני לפני שבוע טילפנה בשנתו של אלי לבית החולים אסף ה" רופא בשעות הצהריים, דיברה עם בעלה,

שאלה למצב בריאותו. אלי אמר לה: "אני מרגיש רע מאוד". שעתיים אחרי כך באו הסוהרים להחזירו לכלא רמלה.

בתעודת השיחרור של בית החולים צו" יין כי הציעו לאלי אבוטבול להמשיך ו" להשאר בבית החולים והוא סרב. זוהי הערה מוזרה ביותר. אחרי שטען באוזני אשתו כי הוא חש ברע, אחרי שצנח על הארץ והתעלף כשהוציאוהו ממיטתו, לפני שחזר לכלא תוך ציון כי "אני מרגיש ש" לא אגמור את היום", אי אפשר להאמין כי אלי התנגד שימשיכו להחזיקו בבית החולים ויחזירוהו לכלא.

אין זה משנה אם את ההתקף הקריטי שגרם למותו קיבל אלי בכלא, או בבית החולים. חשובות הנסיבות המנוועות ש" גרמו למותו.

אלי אבוטבול מת בגלל רוע לב, שרי" רות לב, רשעות זדונית וחוסר יחס אנושי של המשטרה, הפרקליטות ושירות בתי הסוהר. השבוע יחל שופט חוקר לחקור את נסיבות מותו.

לא ייתכן שהמדינה תעבור לסדר היום על פרשה מזועזעת זו.

